

Trull d'oli de can Testagorda

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Can Testagorda. Vallhonesta. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al costat de la casa cal Testagorda de Vallhonesta.
Coordenades:	
Latitud:	41.67338
Longitud:	1.89554
UTM Est (X):	408064
UTM Nord (Y):	4614102

Classificació

Número de fitxa	08262-109
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	El conjunt es troba en mal estat general de conservació.
Protecció	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 008A00005
Fitxes associades:	
Can Testagorda	
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	dc., 25/08/2004 - 02:00

Descripció

Davant la paret de ponent de la casa i al costat de l'antiga tina, hi havia un altre cobert o estructura que albergava un trull d'oli. Encara resta la mola circular de pedra dins un cup de trull de rajoles de ceràmica vermelles amb l'eix al centre de fusta. L'eix es troba en mal estat. El diàmetre del cup és d'aproximadament 150 cm, mentre que la mola té un diàmetre de 100 cm. També resta part del cup de pedra més antic que es troba a l'exterior d'aquesta estructura central. Tota aquesta estructura actualment es troba a l'exterior i per tant perilla que desaparegui en poc temps. Suposem que era moguda amb tracció animal com les sínies de la zona.

Observacions:

Es tracta de l'únic trull d'oli quasi sencer que resta a la zona.

Història

Forma part del nucli de masos de Vallhonestà que es troben a prop de l'ermita de Sant Pere. Es troba entre cal Xacó i les ruïnes de ca l'Antón. La població del terme de Vallhonestà es va veure afectada per les epidèmies de pesta del segle XIV i els conflictes del XV, tot i que es va recuperar gràcies a l'economia agrícola basada fonamentalment en la vinya. Al 1375 a Vallhonestà hi havia 13 focs; la crisi de la baixa edat mitjana va reduir la població a 4 focs i no va ser fins a principis del segle XVIII que hi hagué una recuperació substancial amb 45 habitants censats l'any 1717. Actualment hi ha 22 masos. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona: la Serra, Serracanta, cal Forns, can Vinyes, Sant Jaume, cal Marcet. Alguns d'aquests grans masos tenien algun mas rònc (abandonat) que van tornar a vendre o llogar a inicis del segle XVIII, fet que permet el repoblament de la zona (SUADES, 1987). Els petits masos de Vallhonestà eren parcers dels grans masos que tenien grans extensions de terra. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. Aquest seria el mas d'un parcer de Sant Jaume de Vallhonestà.

Bibliografia

SANZ, D. (2004-2). Sant Jaume de Vallhonestà: patrimoni històric i monumental. A Dovella primavera-estiu 2004. SUADES, J. (1987). "El poblament de Vallhonestà dels anys 1750-1775: venda de masos deshabitats, aposentos i la construcció d'un molí fariner". Dovella nº 22, Manresa, p. 15-18. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parc Edicions, 1986.

